

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 296/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I, Krajského súdu v Žiline a Okresného súdu Žilina vo veci vedenej Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 14 C 41/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2006 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I, Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) a Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 14 C 41/2006.

Sťažovateľ žiadal vysloviť porušenie označeného základného práva menovanými všeobecnými súdmi, priznať mu „*finančnú satisfakciu (...) každý súd zvlášť vo výške 100 000 Sk*“ a úroky z omeškania, ako aj náhradu trov jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom advokátovi, o ustanovenie ktorého požiadal.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd nahliadnutím do súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 41/2006 zistil, že sťažovateľ podal 30. januára 2006 Okresnému súdu Bratislava I návrh na náhradu „*škody a nemajetkovej ujmy vzniknutej pri výkone úradnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z.*“ (veci bola pridelená sp. zn. 27 C 114/06).

Okresný súd Bratislava I 7. februára 2006 postúpil vec okresnému súdu „*na konanie podľa § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ako súdu miestne príslušnému podľa § 85 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko navrhovateľ sa domáha náhrady škody na základe nesprávneho úradného postupu Okresného súdu v Žiline...*“ (vec bola doručená do Žiliny 1. marca 2006). Postúpenie veci bolo 7. februára 2006 oznámené Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky a sťažovateľovi.

Sťažovateľ 20. februára 2006 podaním adresovaným predsedovi Okresného súdu Bratislava I napadol postúpenie veci ako „*chybné rozhodnutie*“.

Sudcovia okresného súdu 14. marca informovali predsedu okresného súdu „*o skutočnostiach pre vylúčenie sudcu z pojednávania a rozhodovania veci*“.

Súdny spis sp. zn. 14 C 41/06 bol 7. júna 2006 predložený krajskému súdu „*na rozhodnutie o námietke zaujatosti sudcov...*“

Krajský súd uznesením č. k. 6 NcC 34/2006 zo 16. júna 2006 vylúčil sudcov okresného súdu „*z pojednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14 C 41/2006*“. Vec prikázal na ďalšie konanie Okresnému súdu Čadca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. júla 2006, keď bolo doručené sťažovateľovi.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že konanie o návrhu sťažovateľa na menovaných súdoch trvá ku dňu podania sťažnosti na ústavný súd (18. júl 2006) vyše šesť mesiacov.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností (najmä celkovej doterajšej dĺžky predmetného konania, charakteru posudzovanej veci a sudcami okresného súdu vznesenej námietky ich zaujatosti) ústavný súd zastáva názor, že prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie by v konečnom dôsledku nevedlo k zisteniu takých nedostatkov v postupe menovaných súdov, ktoré by odôvodňovali vyslovenie porušenia sťažovateľom označeného základného práva. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť spočívajúcu v tom, že celková dĺžka doterajšieho konania (vyše šesť mesiacov) spolu s charakterom veci vylučuje, aby konanie sp. zn. 14 C 41/2006 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými priet'ahmi.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, ústavný súd už o jeho žiadosti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania (vrátane žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu) nerozhodol, lebo ich poskytnutie je v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy (resp. § 56 ods. 4 a § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) viazané na vyhovie sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. októbra 2006